

Državno odlikovanje Julijani Resnik

Pred Dnevom republike se je v prostorih bežigradske občinske skupščine zbral bežigradski medvojni aktiv Osvobodilne fronte. Medvojni aktivisti so prisostvovali slavnostni izročitvi reda republike z bronastim vencem **Julijani RESNIK-UMI**. Predsedstvo SFRJ jo je odlikovalo za zasluge na področju javnega delovanja, ki pomeni prispevek k splošnemu napredku države. Odlikovanje ji je izročil Janko Velikonja, predsednik občinskega komiteja ZKS.

Julči Resnik-Uma je bila že leta 1941 povezana v odboru OF Dravske ulice, nato v terenskem odboru, leta 1942 je bila članica kvartnega odbora, od spomladi 1943 naprej pa je bila v rajonskem odboru OF Bežigrada. Po kapitulaciji Italije je postala članica rajonskega komiteja KP Bežigrad, konec oktobra 1943 pa namestnica sekretarke rajonskega komiteja KP Bežigrad Dike-Ane Dolgan. Dragocena je bila njena pomoč pri zbiranju sanitete, hrane in ostalega materiala za odpremljanje paketov zapornikom, internirancem in odpremo vojaškega materiala v partizane. Pri njih doma je bilo glavno intendantsko skladišče, brat pa je imel celo ročno tiskarno za tiskanje parol. Vse tri sestre, ki so mu pomagale, so bile izdane, aretirane in odpeljane v nemško koncentracijsko taborišče Ravensbrück. V taborišču je ostala Julijana Resnik do osvoboditve. Po osvoboditvi in vrnitvi domov se je takoj vključila v družbenopolitično delo. Veliko je delovala na terenu – v krajevni skupnosti in občini Bežigrad. Velik je bil tudi njen prispevek pri rekonstrukciji političnega delovanja za Bežigradom, saj je kot članica medvojnega aktiva OF skrbno zbirala dragocene podatke.

Pridite v Dražgoše!

Občinski konferenci ZRVS in ZSMS organizirata izlet v Dražgoše. Izlet je povezan z manifestativno – športno prireditvijo »Po stezah partizanske Jelovice« in »Po poti heroja Kebeta«. Odhod avtobusa

bo v nedeljo, 8. januarja 1984, ob 5.30 izpred zgradbe Družbenega centra Bežigrad. Prijave z vplačilom 100 din sprejemajo do zasedbe avtobusa na sedežih obeh omenjenih organizacij.

PRAZNOVANJA V SAVLJAH IN NA ČRNUČAH

Družbeno politične organizacije KS Savlje-Kleče so organizirale proslavo ob dnevu republike. Svečano so razvili prapor organizacije ZRVS. Razvil ga je Alfonz Gospodarič, predstavnik tovarne Tonose, ki je pokrovitelj praparja (na sliki). Slavnostni govornik je bil predsednik krajevne konference ZRVS Franc Rozman. V kulturnem programu so nastopili kvartet Zora, folklorna skupina iz Savelj, ženski nonet s Črnuč in učenci osnovne šole Danile Kumar.

V savljski tovarni opreme – Unia je bila teden dni pred praznikom odprta razstava znanih slovenskih likovnih umetnikov.

Tudi v črnuški kinodvorani je bila proslava ob dnevu republike. O pomenu tega jubileja je govoril predsednik krajevne konference SZDL Radek Dragar. Kulturni spored so izvajali mešani pevski zbor KUD Svoboda Črnuče, učenci osnovne šole Maksa Pečarja in ansambel z orfivnimi instrumenti.

Občinska Zveza kulturnih organizacij pa je v galeriji Ceneta Štuparja v počitniški razstavi slike, nastale na ex-temporu letos na Rašici. Narisali so jih mladi likovniki iz srednjih šol in likovniki ljubiteljski.

DUŠAN REBOLJ

NA SAMOVI CESTI

Miličnik rešil otroka

Prometne nesreče so vsakdanja reč in že kar površno preletimo vesti o njih v časopisju. Tudi prometna nesreča, ki se je pripetila 16. novembra na Samovi ulici, bi šla mimo, ne da bi o njej kdo karkoli spregovoril, razen prizadetih. Tega dne je miličnik Tone Kopše s postaje milice Bežigrad rešil življenje šolarju na prehodu za pešce.

Tistega dne sem bil razporejen za prometnika na Samovi ulici, točneje na prehod za pešce, ki ga uporabljajo šolarji. To je ena naših običajnih nalog – varovati otroke ko prečkajo cesto, začne odmotavati klobčič svoje zgodbe tovariš Kopše, pri tem pa ne kaže niti najmanjšega navdušenja, da bi se o tem pisalo.

Stal sem pri Vektorju in ko se je zbrala večja gruča malčkov sem dvignil roko, zaprl pot voznikom in otroke popeljal čez cesto. To se je ponavljalo vsaki nekaj minut.

V eni takih skupin sta bila dva fantiča bolj živa kot drugi in sta hotela prekorati cesto še pred menoj. Izgledalo je, da ni nevarnosti, saj so se vozniki, ki so pripeljali iz Šiške ustavili, ravno tako pa tudi voznik, ki je pripeljal od Titove ceste. A ko smo bili že na cestišču sem s končkom očeta ujel avto, ki se je izredno hitro bližal prehodu. Refleksno sem stegnil roko in potegnil enega od fantičev k sebi. Še ko sem ga držal v zraku je počilo in stoenka ga je udarila v koleno. Voznica je uspela ustaviti vozilo šele po dvesto metrih zaviranja, kar je zgovoren dokaz o hitrosti in njenih voznških sposobnostih. Mimogrede povedano: vozila je brez voznškega dovoljenja. To je vse. Napisal sem prijavo sodniku za prekrške, oče fantiča pa nam je na postaji povedal, da bi lahko bolj pazili na otroke, saj ti niso vami niti ob prisotnosti miličnika, zaključil pripoved o dogodku

miličnik Kopše. Nič posebnega, bi rekel on. Je pač tak. Svoj poklic jemlje nadvse resno in vestno opravlja svoje dolžnosti.

»Doma sem iz Žetel pri Ptujju. Miličniki so bili le redkokdaj v naši vasi in zdeli so se mi nadvse imenitni, zato sem se odločil, da bom tudi sam nekoč postal miličnik,« pove z zadrego, ko ga vprašamo kako je postal miličnik in zakaj.

Pri fantov iz njegove vasi se je prijavilo na razpis sekretariata, sprejet je bil le on. V kadetski šoli v Tacnu je bil najboljši v svoji generaciji – odličnjak skoz in skoz. Povrh vsega pa je še športnik – mojster juda (ima prvi dan) in je tudi republiški prvak v tej disciplini med miličniki, med mladinci pa je bil na republiškem prvenstvu dvakrat drugi. Od tod tudi bliskoviti refleks in moč, da je otroka rešil izpred avtomobila. A moč uporabi tudi še za kaj

Tone Kopše: »To spada k mojemu delu, saj miličniki nismo le za okras.«

druga. Lani je sam zgrabil dva vlomilca na Glinškovi ploščadi, ki sta se pripravljala, da vdreta v kiosk. Komaj da se je spomnil tega, saj se mu zdi vse to samoumevno, zato si je pač izbral poklic miličnika.

A. D.

VELIKI PRAZNIK

Sprejem cicibanov v Zvezo pionirjev

Ob Dnevu republike so v bežigradskih osnovnih šolah sprejeli 971 cicibanov v zvezo pionirjev. V osnovni šoli Danile Kumar so sprejeli v zvezo pionirjev 210 cicibanov, v o. š. dr. Vita Kraigherja

103, v o. š. Janka Bizjaka 23, v o. š. Borisa Zihlerja 49, v o. š. Milana Sušteršiča 178, v o. š. Mirana Jarca 67, v o. š. Franca Ravbarja 39, v o. š. Maksa Pečarja 129, v o. š. Borisa Kidriča 69, v o. š.

Franceta Bevka 81, v zavodu za usposabljanje 9 in v centru za rehabilitacijo sluha in govora 14. Slovesnosti so se udeležili starši novosprejetih pionirjev, predstavniki krajevnih družbeno političnih organizacij in drugi. Pester in lep program so izvajali učenci šol.

V Dolu je bil tudi letos sprejem pionirjev iz osnovne šole Franca Ravbarja v prostorih tovarne JUB. Predsednica pionirske organizacije Damjana Grad je pozdravila vse prisotne. Pod vodstvom mentorice Anice Vuga so učenci šole izvajali lep kulturni program.

Zveze prijateljev mladine mesta in ljubljanskih občin pa so v Hali Tivoli priredili še skupno slovesnost za vse novosprejete pionirje v Ljubljani. Program so izvajali člani pionirskega doma – centra

za kulturo mladih, vodila sta ga Niko Gorsič in Mateja Kolečnik.

DUŠAN REBOLJ

»Danes sem postal pionir,« je dejal Miha z osnovne šole Milana Sušteršiča. Foto: A. D.

Tovarna JUB je novim pionirjem poklonila bele pulje in jih pogostila. Foto: D. R.

Obletnica krvodajalcev na Reki

Ob 30-letnici organiziranega prostovoljnega krvodajalstva na Reki je tamkajšnja Mestna organizacija RK povabila na proslavo delegate iz vseh organizacij RK s katerimi sodeluje, med njimi tudi dva iz OO RK Ljubljana Bežigrad. Na proslavi v polni pionirski dvorani na Reki je bilo 2. decembra poleg številnih prejemnikov plaket in priznanj še 52 delegatov iz vseh republik in iz tujine (SZ in Italije). Ob tej priliki je prejela plaketo tudi OO RKS Ljubljana Bežigrad.

Po kulturnem programu in razdelitvi odlikovanj večkratnim krvodajalcem in zaslužnim organizatorjem so pokrovitelji prireditve iz DO Torpedo, Vulkan in R. Benčič prepeljali udeležence na tradicionalno srečanje odlikovanih krvodajalcev (in njihovih zakoncev) v zaliv Uvala Scott, pri Kraljevi, kjer so jim priredili bogat srečolov in ples.

Tako so reški krvodajalci ponovno občutili pozornost in skrb organizacij RK in delovnih kolektivov za njihova humana dejanja, posebno še, ker so jim k obletnici čestitali znani republiški in občinski družbeni delavci ter številni delegati iz drugih mest in republik ter iz zamejstva.

Prav bi bilo, da bi tudi bežigradski krvodajalci kdaj doživeli podobno pozornost, saj bi z njo pomnožili zanimanje za RK in krvodajalstvo.

JOŽE GASPARIČ

Prvo srečanje plesnih in folklornih skupin

Priredijo ga ob 30-letnici folklorne skupine pri PD Savlje-Kleče / Pridružite se

Veliko zaslug za uspešno delo folklorne sekcije imata učitelj Anton Rakar in neumorni organizator Janez Markelj; med zaslugami pa bi lahko imenovali še veliko število Savljčanov, družbenopolitičnih delavcev v krajevni skupnosti in društvenih delavcev v društvu.

Nastope vseh skupin sta vsa ta leta spremljala s harmoniko Edvard Selan in Viki Grobeljšek. Družbenopolitične in društvene organizacije v krajevni skupnosti in občini so ves ta čas nudile folkloristom moralno in finančno pomoč.

Ob jubileju savljske folklorne skupine še vabimo vse, ki želite zaplesati v folklorni skupini: pridružite se, v Savljah vas bodo veselili. Vabimo velja tudi vsem, ki so že kdaj zaplesali folkloristom iz Savelj: pridite jih pozdravit tudi ob njihovem jubileju, na petkovo prireditev v Prosvetnem domu v Savljah.

M. Š.

Zihlerja, Maksa Pečarja in Milana Sušteršiča in plesna skupina LAMA iz KUD Stadion.

Ob vabilu na prireditev pa si velja poglobljeno ogledati jubilej, zato, da bi v tem delu ljubljane uprizarili števjanje po koroškem ljudskem običaju. V Savljah so prvo števjanje pripravili leta 1953, to pa je tudi rojstno leto savljske folklorne. Skoraj vsa leta do sedaj so bila posavska števjanja, folklorni odsek pa je delal nepretrgoma.

Plesali so doma v krajevni skupnosti, za Bežigradom, po Sloveniji in Jugoslaviji, nastopali pa so tudi v tujini (Avstriji, Italiji in Nemčiji). Savljčani so sodelovali tudi na vseh kmečkih obetih v Ljubljani.

Vzdušje je skupinah je prijetno, delavno in tovariško. Pogoj za delo so dobri. Kljub vsem naporom pa jim v Savljah še ni uspelo sestaviti instrumentalne skupine za spremljavo folklorne skupine. V teh tridesetih letih so plesali belokranjske, prekmurske in gorénjske plese, bosanski Glamoč in makedonsko Šopsko oro.

